

Redactioneel

■ *Lida Zaremba*

Wanneer deze Fitis op je mat valt, zit voor mij het eerste jaar als eindredacteur van de Fitis erop. Dat is verrassend snel gegaan. Vorig jaar rond deze tijd heb ik het stokje overgenomen van Jan Kuys. Het eerste nummer vond ik best eng. Een artikel tekstueel redigeren kan best lastig zijn, maar dat durf ik wel aan. Inhoudelijk beoordelen of een artikel klopt, dat is vele malen ingewikkelder. Mijn ervaring als teller is minimaal en aan zeldzaamheden doe ik niet (die vliegen mij ongemerkt voorbij). Daardoor kost het redigeren van een artikel mij, gekweld door onzekerheid, meer tijd dan de auteur nodig had om het te schrijven. Gelukkig hoef ik dat niet alleen te doen en bestaat de Fitis-redactie uit nog vier leden met veel kennis om de teksten ook inhoudelijk te beoordelen.

Het fijne is dat de Fitis er dankzij onze vormgever René van Rossum altijd prima uit ziet, daar zou ik dus helemaal niets aan hoeven veranderen. Maar er waren altijd al twee dingen waar ik graag verandering in zou zien. Ten eerste de plaats van de naam van de auteur. Bij langere artikelen moest je steeds doorbladeren tot het eind om te zien wie er zo veel moeite had gedaan om zo'n doorwrocht artikel te schrijven. Dat verdient toch een prominentere plek. Dus sinds kort staat de auteur daar waar hij/zij meteen gezien wordt, namelijk onder de kop van het artikel. Het tweede verbeterpunt is moeilijker te realiseren: het lettertype. Dat is al sinds jaar en dag Bookman Old Style. De naam zegt het al: te oud voor een bijdetijds tijdschrift als de Fitis. Maar helaas kon de rest van de redactie daar niet in meegaan, dit voorstel was te veel nieuwlicherij. Ik vond wel een geestverwant bij René, dus daarom heeft hij dit redactioneel speciaal voor mij in een moderner schreefloos lettertype gezet. Wie weet tot welke reacties dit leidt?

Ik vind het ook elke keer weer spannend of er genoeg kopij is. Een maand voor de deadline lijkt het erop dat het een hele dunne Fitis gaat worden, maar dan komen toch langzaam de artikelen binnen. Soms van tevoren aangemeld en ruim voor de deadline, maar ook vaak onverwacht en vrij kort voor de deadline. De Fitis loopt dan toch weer vol en uiteindelijk blijkt het zelfs niet te passen en moet er een artikel worden doorgeschoven naar het volgende nummer. Daar werd ik in het begin wel zenuwachtig van, maar inmiddels krijg ik er steeds meer vertrouwen in dat het wel goed komt. Want onder de ongeveer 625 leden van de vogelwerkgroep zitten veel actieve leden die graag hun initiatieven, activiteiten en tellingen delen met de andere leden. Ik zou zeggen, ga zo door! Ik ben benieuwd wat jullie in 2022 aan boeiende artikelen gaan aanleveren.